

# Sammo

## Hung Kam Bo



Sławomir Oleszek,  
Gdańsk, 2023

Sammo, Hung Kam Bo (洪金寶), po mandaryńsku Hong Jin Bao urodził się w roku smoka 7 stycznia 1952 r. Jako dziewięcioletek został skierowany przez wychowującą go babcię Chin Tsi Ang, aktorkę scen kungfu z okresu lat 30-tych, oraz dziadka reżysera i scenarzystę filmowego Hung Chung Ho, na naukę do Opery Pekińskiej działającej na terenie Hong Kong'u.

„China Drama Academy Peking Opera School”, bo tak brzmiała jej nazwa, była prowadzona przez wywodzącego się z Pekinu mistrza chińskich sztuk walki i aktora sifu Yu Jim Yuen'a (于占元). Zgodnie ze zwyczajem Sammo Hung przyjął nazwisko swojego sifu i występował przez 7 lat jako Yuen Lung (元龍), oraz Chu Yuen Lung (朱元龍).

Sztukę operową poznawał w grupie dziecięcej „Siedem Małych Fortun” lub inaczej „Błogosławieństw” (七小福).

Znany aktor kina akcji Jackie Chan (nazwisko operowe Yuen Lo), dla którego Sammo Hung był surowym „starszym bratem” Dai Goh Dai (大哥大) wyjawiał, że

najtrudniejsze szkolenie jakie się tam odbywało dotyczyło rozciągania i akrobacji powietrznych, które doskonalono bez siatki zabezpieczającej i uprząży ochraniających przed upadkiem oraz obrażeniami. Szpagaty były ćwiczone o ściany, podłogę i o wszystko inne, o co tylko dało się oprzeć nogę. Gdy rozpoczął się trening, sala „wyła z bólu”. Reżim operowy był bardzo brutalny.

Małoletni uczniowie spali na podłodze w jednym pokoju, otrzymywali skromne posiłki i trenowali po 12 godzin dziennie przez 7 dni w tygodniu. W Operze funkcjonowały zasady oraz ograniczenia dotyczące niemal każdej godziny dnia i każdego aspektu ich życia. Stosowano przy tym różne kary cielesne. Starsi uczniowie odpowiadali za dyscyplinowanie i nauczanie młodszych. Prowadzili zajęcia, bili dzieci kijami i zmuszali do zachowań sadystycznych. Gdy jeden z uczniów wykonywał ćwiczenie w sposób niezadowolający karana była cała grupa, jednak pomimo bicia wszyscy szanowali mistrza. Ten sposób kształtowania siły charakteru jest częścią kultury chińskiej, która trwa do dzisiaj.

Kiedy po upływie roku sifu Yu Jim Yuen uznał, że poziom wyszkolenia najmłodszych jest odpowiednio dostateczny, zaczął z nimi wystawiać sztuki w Parku Rozrywki Lai Yuen w Kowloon.



*Sammo Hung. Rekonstrukcja wizerunku*

W dzień odbywały się ciężkie treningi, a wieczorem i w nocy przedstawienia.

Przed zakończeniem edukacji w 1968 roku Sammo Hung doznał poważnej kontuzji, która zmusiła go do długotrwałego leżenia w łóżku, przez co przybrał na wadze. Po rekonwalescencji skierował się w stronę przemysłu filmowego, gdzie otrzymał pracę kaskadera. W działającym zespole szybko skojarzono go z komiksową postacią chudego chłopca z dużą głową o imieniu Sammo, oznaczającym „Trzy Włosy” (三毛). Odtąd zastępowano jego prawdziwe imię i zwracano się pseudonimem Sammo. Kreskówka o „Trzech Włosach” ma dość długą historię i jest bardzo popularna. Została wymyślona w 1935 roku w Szanghaju przez rysownika Zhang Le Ping'a.

Na twarzy Sammo Hung'a, po prawej stronie tuż nad górną wargą widać bliznę, która powstała w wyniku ulicznej bójki przed klubem nocnym w Kowloon, gdzie został dźgnięty rozbitą butelką coli. Wówczas był już osobą rozpoznawalną, ale mimo tego fakt Hong Kong pokazał mu swoje mniej kompromisowe oblicze.

W 1973 roku udał się do Korei Południowej aby kontynuować pracę aktorską i rozpocząć naukę Hapkido u mistrza Ji Han Jae. Tam poznał przyszłą małżonkę Jo Eun Ok, po mandaryńsku Cao En Yu (曹恩玉), z którą doczekał się trzech synów i córki.

W 1978 i 1981 roku nakręcił dwa filmy promujące Wing Chun. Pierwszy z nich to „Dwóch Wojowników” (贊先生與找錢華), w którym wcielił się w rolę Fei Chun'a, zaś drugi to „Syn Marnotrawny” (敗家仔), gdzie zagrał Wong Wah Bo.

W 1988 roku ukazał się film „Malowane twarze” opowiadający historię życia dzieci w Chińskiej Akademii Dramatu, w którym zagrał autentyczną postać mistrza Yu.

W latach 2006-2007 pojawił się w scenach 40-to odcinkowego serialu telewizyjnego pod tytułem „Wing Chun”, ponownie jako Wong Wah Bo, ale też nemezis Nicholasa Tse (Leung Bik'a), stanowiącym remake wcześniejszej produkcji „Wing Chun” z 1994 roku. Następnie odegrał drugoplanową rolę Hung Chan Nam'a w filmie „Ip Man 2” (葉問2). Podczas kręcenia scen w Foshan w dniu 5 sierpnia 2009 roku gwałtownie zachorował i trafił do szpitala, gdzie przeszedł operację serca. Po zwolnieniu, w ciągu kilku dni powrócił na plan filmowy.

Zdaniem Sammo Hung'a Wing Chun to bardzo interesujący styl walki, godny uwagi. W 2016 roku powiedział, że uczył się go przez długi okres czasu, dzięki czemu poznał filozofię, metody walki i proces szkolenia.

Aby reżyserować filmy z gatunku „wuxia” o tematyce Wing Chun musiał się tej sztuki walki nauczyć wszechstronnie. To pozwoliło mu opowiedzieć historię, ukazać autentycznych bohaterów i przedstawić praktykę Wing Chun na ekranie w odpowiedni sposób. Akcja pierwszych filmów, które stworzył „Dwóch Wojowników” i „Syn Marnotrawny” toczyła się w epoce Qing, której ładunek odbiega od serii „Ip Man” jako produkcji o czasach niedawnych.

W 2017 roku przeszedł operację kolana i był widywany na wózku inwalidzkim oraz z laską, nie stronił przy tym od udziału w filmowych scenach akcji wymagających sprawności jak od osoby w pełni zdrowej. Przeszedł na dietę i wyszczupłał. W styczniu 2023 roku przekroczył 71 lat, ale ku uciesze oddanych fanów nie zadeklarował końca kariery filmowej.

